

Skriftlig forelæggelse for Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg forud for møde i Folketingets Europaudvalg den 29. november 2013 vedrørende rådsmøde (konkurrenceevne) den 2. december og rådsmøde (transport og telekommunikation) den 5. december 2013

[Indledning]

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg skal hermed orienteres om forelæggelse af dagsordenen for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 2. december og dagsordenen for rådsmødet om søtransport og telekommunikation den 5. december 2013.

Jeg vil først redegøre for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 2. december

[Direktiv om elektronisk fakturering]

Den første sag, jeg vil nævne, er forslaget til direktiv om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige indkøb.

Sagen er på dagsordenen til Konkurrenceevnerådsmødet den 2. december 2013 til generel indstilling.

Forslagets formål er at indføre krav om, at alle offentlige myndigheder skal kunne modtage elektroniske fakturaer for varer og tjenesteydelser købt under EU-rammekontrakter.

Fakturaen skal være i overensstemmelse med den europæiske faktura standard, som skal udarbejdes af det europæiske standardiseringsorgan CEN. Ydermere skal fakturaen være fremsendt i en af de tekniske fakturastandarder, som vil fremgå af CEN's liste over godkendte tekniske fakturastandarder.

På baggrund af danske erfaringer med krav om elektronisk fakturering baseret på en fælles standard til offentlige myndigheder i Danmark, er det regeringens forventning, at direktivet kan være med til at fremme udbredelsen af elektronisk fakturering på tværs af grænser.

Direktivet kan være med til at øge udbuddet af e-faktureringsystemer til gavn for virksomheder generelt. Virksomheder kan bl.a. få reduceret deres udgifter i forbindelse med investeringer i e-faktureringsystemer. Derudover vil direktivet medføre ensartede standarder for e-fakturering for den offentlige sektor i hele EU, ligesom vi allerede har indført for den offentlige sektor i Danmark, hvilket gør det enklere for virksomhederne. Endelig vil de danske virksomheder, kunne sende e-fakturaer til alle deres udenlandske offentlige kunder. En vedtagelse af forslaget vil også give danske offentlige myndigheder mulighed for at få fakturaer fra deres udenlandske leverandører digitaliseret, hvilket længe har været efterspurgt af myndighederne. Forslaget bidrager således til den igangværende modernisering af EU bestemmelserne om offentlige indkøb og med forslaget fjernes hindringer for markedsadgangen i tværnationale offentlige indkøb.

[Direktiv om søgsmål angående erstatning for overtrædelser af konkurrencereglerne]

Den næste sag er Kommissionens forslag til et direktiv om erstatningssøgsmål for overtrædelser af konkurrencereglerne.

Direktivforslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet den 2. december 2013 til generel indstilling.

Formålet med direktivforslaget er at sikre en effektiv håndhævelse af EU's konkurrenceregler. Dette skal ske ved at fremme samspillet mellem den offentlige håndhævelse og den private håndhævelse. Dvs. på den ene side statens muligheder for at håndhæve reglerne ved fx Konkurrencerådets afgørelser og strafferetlige sanktioner. Og på den anden side forbrugeres og virksomheders adgang til at anlægge civile søgsmål for at opnå erstatning.

Det er desuden et ønske at sikre, at ofre for overtrædelse af konkurrencereglerne kan opnå fuld erstatning for den skade, de har lidt.

Regeringen støtter intentionerne i forslaget. Det er vigtigt, at styrke håndhævelsen af konkurrencereglerne. Både i offentligt regi og i form af at styrke skadelidtes muligheder for at få tilkendt erstatning for deres tab.

Kommissionens forslag om bindende virkning af nationale myndigheders afgørelser rejser generelt en række principielle spørgsmål, som skal overvejes nøje.

Forslaget betyder, at en endelig kendelse truffet af for eksempel det danske Konkurrenceankenævn, der er der endelig, hvis den ikke indbringes for domstolene inden 8 uger, vil skulle lægges uprøvet til grund under erstatningssøgsmål ved domstole i samtlige andre medlemsstater. Tilsvarende betyder det, at danske domstole vil skulle lægge endelige administrative afgørelser fra alle andre EU-landes konkurrencemyndigheder uprøvet til grund under erstatningssøgsmål.

Som begrundelse for denne del af forslaget peger Kommissionen bl.a. på ønsket om at sikre en ensartet anvendelse blandt EU-landene af EU-konkurrencereglerne i traktatens artikel 101 og 102.

Formålet med forslaget er desuden at øge effektiviteten af erstatningssøgsmål. Kommissionen har til støtte for forslaget også henvist til, at der finder en løbende overvågning sted af EU-landenes afgørelser på konkurrenceområdet. Det følger af, at landene er forpligtede til at informere Kommissionen om afgørelser vedrørende overtrædelse af reglerne på dette område.

Ifølge Kommissionens forslag kan de nationale domstole på begæring af en part pålægge skadevolder eller andre at udlevere beviser.

Domstolene skal desuden kunne tillægge sanktioner, for eksempel i tilfælde af, at et pålæg om at fremlægge beviser i en sag ikke imødekommes.

Forslaget lægger endvidere op til at begrænse det grundlæggende princip om solidarisk hæftelse. Det er sådan i dag, at en virksomhed, som har lidt skade, fx en konkurrent der udsættes for prisaftaler, selv kan vælge, hvilket medlem af et kartel, denne vil føre sag mod for at få erstatning. Den foreslåede begrænsning vil betyde, at konkurrenten ikke må starte med at føre sag mod et medlem af kartellet, som har meldt sig selv og deltager i en bødefritagelsesordning. Konkurrenten skal i stedet først føre sag mod de øvrige medlemmer af kartellet. På denne måde bliver det i nogle tilfælde sværere at få dækket et erstatningskrav, hvis man for eksempel har de stærkeste beviser mod det medlem af kartellet, som har meldt sig selv. Så skal man bruge tid og ressourcer på at føre de andre sager først.

For det andet vil forslaget betyde, at de øvrige virksomheder i kartellet vil risikere at skulle betale mere i erstatning, end den skade, de har påført konkurrenten. Det betyder, at virksomheden, der har opnået bødefritagelse, slipper af sted med at betale en mindre del af den erstatning, som kartellet i fællesskab er ansvarlig for. De øvrige karteldeltagere sidder så tilbage med resten af regningen.

[Varemærkereformen]

Den næste sag er varemærkereformen. Sagen er på rådsmødedagsordenen til fremskridtrapport.

Varemærkereformen indeholder to elementer:

- et forslag til et revideret direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker samt,
- en ændring af forordningen vedrørende EU-varemærker.

Kommissionen fremsatte den 27. marts 2013 forslag til ændring af varemærkedirektivet samt forordningen om EU-varemærker, og begge forslag bliver p.t. behandlet i rådets arbejdsgruppe.

Målet med de to forslag er helt overordnet at fremme innovation og økonomisk vækst ved at gøre varemærkesystemerne i hele EU mere effektive bl.a. ved større forudsigelighed og retssikkerhed.

[Det europæiske semester og kommende møder i Det Europæiske Råd]

Den næste sag er punktet om bidrag til det europæiske semester og kommende møder i Det Europæiske Råd.

Punktet indeholder følgende områder:

- Orientering om den årlige vækstundersøgelse for 2014
- Vedtagelse af rådskonklusioner om europæisk industripolitik
- Vedtagelse af rådskonklusioner om indre markedspolitikken

- Vedtagelse af rådskonklusioner om smart regulering og Kommissionens program for målrettet EU-lovgivning, REFIT.

Ved mødet i konkurrenceevnerådet er der lagt op til en politisk drøftelse om konkurrenceevne med udgangspunkt i en præsentation af dette års årlige vækstundersøgelse samt de tre sæt rådskonklusioner.

[Rådsmødet (transport og telekommunikation)]

Jeg vil nu redegøre for rådsmødet for transport og telekommunikation den 5. december. Der er tre sager på dagsordenen.

[Et indre marked for elektronisk kommunikation]

Den første sag er forslaget til forordning om et indre marked for elektronisk kommunikation. Sagen er på rådsmødet til en orienterende debat og har ikke tidligere været forelagt udvalget.

Forslaget skal bidrage til at realisere et indre marked for telekommunikation til gavn for borgere og virksomheder.

Konkret betyder det, at borgere og virksomheder uden restriktioner eller urimelige ekstra omkostninger frit skal kunne tilgå telekommunikationstjenester, uanset hvor i EU disse tjenester bliver udbudt.

Det betyder også, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og kommunikationstjenester skal kunne

drive og udbyde dem, uanset hvor i EU de er etableret, og uanset hvor i EU kunderne befinder sig.

Forslaget lægger blandt andet op til at indføre en fælles EU-tilladelse for teleudbydere og en række tiltag på frekvensområdet, der skal gøre det lettere for udbydere af trådløs bredbåndskommunikation at planlægge langsigtet og investere på tværs af medlemsstaterne.

Forslaget lægger også op til at harmonisere slutbrugernes rettigheder og at indføre fælles regler for netneutralitet.

Desuden indeholder forslaget tiltag, der skal hjælpe til at nedbringe roamingpriser yderligere.

Til den indledende drøftelse på rådsmødet vil jeg derfor understrege vigtigheden af, at man i det videre arbejde har fokus på 1) at sikre lige og stærk konkurrence på telemarkedet 2) at nedbringe engrospriser for roaming og 3) at sikre et højt fælles forbrugerbeskyttelsesniveau.

[Infrastrukturforordningen]

Den anden sag er den såkaldte infrastrukturforordning, som er sat på dagsordenen til fremskridtsrapport.

Kommissionen ønsker med forslaget at skabe de nødvendige organisatoriske rammer for at reducere omkostninger forbundet med udrulning af højhastighedsbredbånd i EU. Dette skal

blandt andet ske ved at åbne yderligere for deling af eksisterende fysisk infrastruktur og øge koordineringen af gravearbejder.

Der lægges med forslaget op til, at det skal være muligt at få adgang til al slags passiv infrastruktur, der vil kunne anvendes til at udbrede højhastighedsbredbånd. Der er tale om alt lige fra kabelkasser til kloakrør. Forslaget åbner dog ikke op for, at selskaberne skal give adgang til det netværk og de tjenester, som selskabet udbyder.

[Net- og informationssikkerhedsdirektivet]

Den sidste sag er net- og informationssikkerhedsdirektivet. Sagen er sat på dagsordenen til fremskridtsrapport.

Formålet med forslaget er at sikre et ensartet, højt niveau af net- og informationssikkerhed på tværs af medlemslandene. De centrale elementer i forslaget er:

- at der i hvert medlemsland skal udpeges en national kompetent myndighed samt etableres en national IT-beredskabsenhed.
- at der skal etableres et samarbejdsnetværk i EU.
- at der stilles en række krav til offentlige myndigheder og særligt samfundsvigtige virksomheder om sikkerhed og anmeldelsespligt ved brud på informationssikkerheden.